

PAPER 10
THE PARADISE TRINITY

THE Paradise Trinity of eternal Deities facilitates the Father's escape from personality absolutism. The Trinity perfectly associates the limitless expression of God's infinite personal will with the absoluteness of Deity. The Eternal Son and the various Sons of divine origin, together with the Conjoint Actor and his universe children, effectively provide for the Father's liberation from the limitations otherwise inherent in primacy, perfection, changelessness, eternity, universality, absoluteness, and infinity.

The Paradise Trinity effectively provides for the full expression and perfect revelation of the eternal nature of Deity. The Stationary Sons of the Trinity likewise afford a full and perfect revelation of divine justice. The Trinity is Deity unity, and this unity rests eternally upon the absolute foundations of the divine oneness of the three original and co-ordinate and coexistent personalities, God the Father, God the Son, and God the Spirit.

From the present situation on the circle of eternity, looking backward into the endless past, we can discover only one inescapable inevitability in universe affairs, and that is the Paradise Trinity. I deem the Trinity to have been inevitable. As I view the past, present, and future of time, I consider nothing else in all the universe of universes to have been inevitable. The present master universe, viewed in retrospect or in prospect, is unthinkable without the Trinity. Given the Paradise Trinity, we can postulate alternate or even multiple ways of doing all things, but without the Trinity of Father, Son, and Spirit we are unable to conceive how the Infinite could achieve threefold and co-ordinate personalization in the face of the absolute oneness of Deity. No other concept of creation measures up to the Trinity standards of the completeness of the absoluteness inherent in Deity unity coupled with the repleteness of volitional liberation inherent in the threefold personalization of Deity.

1. SELF-DISTRIBUTION OF THE
FIRST SOURCE AND CENTER

It would seem that the Father, back in eternity, inaugurated a policy of profound self-distribution. There is inherent in the selfless, loving, and lovable nature of the Universal Father something which causes him to reserve to himself the exercise of only those powers and that authority which he apparently finds it impossible to delegate or to bestow.

The Universal Father all along has divested himself of every part of himself that was bestowable on any other Creator or creature. He has delegated to

POGLAVLJE 10
RAJSKO TROJSTVO

ZAHVALJUJUĆI Rajskom Trojstvu vječnih Božanstava, Otac je u stanju izbjeći absolutizmu ličnosti. Trojstvo savršeno povezuje bezgranični izražaj Božje beskonačne osobne volje s absolutnošću Božanstva. Vječni Sin i raznovrsni Sinovi božanskog porijekla, zajedno sa Združenim Činiteljem i njegovom kozmičkom djecom, djelotvorno omogućuju Očevu oslobođenje od ograničenja koja normalno predstavljaju sastavni dio prvotnosti, savršenstva, nepromjenljivosti, vječnosti, univerzalnosti, apsolutnosti i beskonačnosti.

Rajsko Trojstvo djelotvorno omogućuje puni izražaj i savršeno otkrivenje vječne naravi Božanstva. Stacionarni Sinovi Trojstva jednako tako omogućuju puno i savršeno otkrivenje božanske pravde. Trojstvo predstavlja jedinstvo Božanstva i ovo jedinstvo vječno počiva na apsolutnim temeljima božanske sjedinjenosti triju izvornih, ravnopravnih i supostojećih ličnosti, Boga Oca, Boga Sina i Boga Duha.

Ako pođemo od okolnosti koje trenutno vladaju u krugu vječnosti i osvrnemo se na beskrajnu prošlost, možemo zaključiti da je u kozmičkim događajima postojala samo jedna neizbježna neminovnost, a to je Rajsko Trojstvo. Smatram da je Trojstvo bilo neminovno. Kako promatram prošlost, sadašnjost i budućnost vremena, mislim da ništa drugo u cijelom svemiru nad svemirima nije bilo neminovno. Bilo da se osvrnemo na prošlost ili pogledamo u budućnost, možemo vidjeti da je veliki svemir nezamisliv bez Trojstva. Pošavši od Rajskog Trojstva, možemo pretpostaviti postojanje alternativnih pa čak i višestrukih načina djelovanja, no bez Trojstva koje tvore Otac, Sin i Duh ne možemo zamisliti kako bi pod okolnostima apsolutne sjedinjenosti Božanstva Beskonačni bio u stanju ostvariti trostruku i istorednu personifikaciju. Ni jedan se drugi koncept tvorevine ne može usporediti s Trojstvom po cjelovitosti i apsolutnosti jedinstva Božanstva, te po najvišoj mjeri oslobođenja slobodnom voljom i trostrukom personifikacijom Božanstva.

1. SAMODISTRIBUTIVNOST
PRVOG IZVORA I CENTRA

Čini se da je ranije u vječnosti Otac uveo običaj cjelovite samodistributivnosti. U nesebičnoj, brižnoj i ljubeznoj prirodi Oca Svih postoji nešto što ga nagoni da si sačuva jedino one moći i vlasti za koje očigledno smatra da ih nije moguće dodijeliti ili podariti drugima.

Otac Svih se uvijek lišavao svakog svog dijela koji je mogao podariti bilo kojem Stvoritelju ili stvorenom biću. Otac je dao svojim božanskim Sinovima i njima pridruženim inteligencijama svaku

his divine Sons and their associated intelligences every power and all authority that could be delegated. He has actually transferred to his Sovereign Sons, in their respective universes, every prerogative of administrative authority that was transferable. In the affairs of a local universe, he has made each Sovereign Creator Son just as perfect, competent, and authoritative as is the Eternal Son in the original and central universe. He has given away, actually bestowed, with the dignity and sanctity of personality possession, all of himself and all of his attributes, everything he possibly could divest himself of, in every way, in every age, in every place, and to every person, and in every universe except that of his central indwelling.

Divine personality is not self-centered; self-distribution and sharing of personality characterize divine freewill selfhood. Creatures crave association with other personal creatures; Creators are moved to share divinity with their universe children; the personality of the Infinite is disclosed as the Universal Father, who shares reality of being and equality of self with two co-ordinate personalities, the Eternal Son and the Conjoint Actor.

For knowledge concerning the Father's personality and divine attributes we will always be dependent on the revelations of the Eternal Son, for when the conjoint act of creation was effected, when the Third Person of Deity sprang into personality existence and executed the combined concepts of his divine parents, the Father ceased to exist as the unqualified personality. With the coming into being of the Conjoint Actor and the materialization of the central core of creation, certain eternal changes took place. God gave himself as an absolute personality to his Eternal Son. Thus does the Father bestow the "personality of infinity" upon his only-begotten Son, while they both bestow the "conjoint personality" of their eternal union upon the Infinite Spirit.

For these and other reasons beyond the concept of the finite mind, it is exceedingly difficult for the human creature to comprehend God's infinite father-personality except as it is universally revealed in the Eternal Son and, with the Son, is universally active in the Infinite Spirit.

Since the Paradise Sons of God visit the evolutionary worlds and sometimes even there dwell in the likeness of mortal flesh, and since these bestowals make it possible for mortal man actually to know something of the nature and character of divine personality, therefore must the creatures of the planetary spheres look to the bestowals of these Paradise Sons for reliable and trustworthy information regarding the Father, the Son, and the Spirit.

moć i svu vlast kojih se mogao lišiti. On je istinski prenio na svoje Suverene Sinove svaku prenosivu povlasticu administrativne vlasti koju ovi posjeduju u svojim svemirima. On je učinio svakog Suverenog Sina Stvoritelja jednako savršenim, sposobnim i autoritativnim pri izvršenju poslova lokalnog svemira upravo kao što je Vječni Sin savršen, sposoban i autoritativan u izvornoj i centralnoj tvorevini. S dostojanstvom i svetošću osobnog posjeda, on je drugima dao, istinski podario, sve od sebe i od svojih osobina čega se na bilo koji način mogao lišiti bilo kada i bilo gdje, jednako svakoj osobi svakog svemira, s izuztkom centralnog svemira gdje sam živi.

Božanska ličnost nije samoživa; božanski bitak koji ima slobodnu volju nosi obilježje samodistributivnosti i voljnosti da podijeliti svoju ličnost. Stvorena bića žude za vezom s drugim osobnim stvorenjima; Stvoritelji osjećaju potrebu da podijele vlastitu božanstvenost sa svojom kozmičkom djecom; ličnost Beskonačnog sebe obznanjuje kao Otac Svih koji dijeli stvarnost bića i jednakost svoga "ja" s dvjema ravnopravnim ličnostima, Vječnim Sinom i Združenim Činiteljem.

Kad god želimo uvećati spoznaju Očeve ličnosti i njegovih božanskih osobina trebamo se osloniti na otkrivenja Vječnog Sina, jer po ostvarenju zajedničkog čina stvaranja, nakon što je Treća Osoba Božanstva stekla postojanje ličnosti i izvršila zajedničku zamisao svojih božanskih roditelja, Otac je prestao postojati kao bezuvjetna ličnost. Određene vječne promjene prate pojavu Združenog Činitelja i materijalizaciju cetralnog jezgra cijele tvorevine. Bog je sebe podario svome Vječnom Sinu u vidu apsolutne ličnosti. Na taj način, Otac daje "ličnost beskonačnosti" svome jednorodnom Sinu, dok Otac i Sin daju "združenu ličnost" njihove vječne zajednice Beskonačnom Duhu.

Iz ovih i drugih razloga koje konačni um nije u stanju shvatiti, ljudima je neizmjereno teško razumjeti Božju beskonačnu očinsku ličnost, izuzev razmatranjem njezinog univerzalnog otkrivenja u Vječnom Sinu i sa Sinom, u univerzalno aktivnom Beskonačnom Duhu.

Kako Rajski Sinovi Boga posjećuju evolutivne svjetove i ponekad čak dođu da žive u ljudskom obličju i kako ova darivanja pružaju mogućnost smrtnom čovjeku da upozna narav i karakter božanske ličnosti, stvorena bića planetarnih domena mogu naći u darivanjima ovih Rajskih Sinova pouzdanu i vjerodostojnu informaciju o Ocu, Sinu i Duhu.

2. DEITY PERSONALIZATION

By the technique of trinitization the Father divests himself of that unqualified spirit personality which is the Son, but in so doing he constitutes himself the Father of this very Son and thereby possesses himself of unlimited capacity to become the divine Father of all subsequently created, eventuated, or other personalized types of intelligent will creatures. As the absolute and unqualified personality the Father can function only as and with the Son, but as a personal Father he continues to bestow personality upon the diverse hosts of the differing levels of intelligent will creatures, and he forever maintains personal relations of loving association with this vast family of universe children.

After the Father has bestowed upon the personality of his Son the fullness of himself, and when this act of self-bestowal is complete and perfect, of the infinite power and nature which are thus existent in the Father-Son union, the eternal partners conjointly bestow those qualities and attributes which constitute still another being like themselves; and this conjoint personality, the Infinite Spirit, completes the existential personalization of Deity.

The Son is indispensable to the fatherhood of God. The Spirit is indispensable to the fraternity of the Second and Third Persons. Three persons are a minimum social group, but this is least of all the many reasons for believing in the inevitability of the Conjoint Actor.

The First Source and Center is the infinite father-personality, the unlimited source personality. The Eternal Son is the unqualified personality-absolute, that divine being who stands throughout all time and eternity as the perfect revelation of the personal nature of God. The Infinite Spirit is the conjoint personality, the unique personal consequence of the everlasting Father-Son union.

The personality of the First Source and Center is the personality of infinity minus the absolute personality of the Eternal Son. The personality of the Third Source and Center is the superadditive consequence of the union of the liberated Father-personality and the absolute Son-personality.

The Universal Father, the Eternal Son, and the Infinite Spirit are unique persons; none is a duplicate; each is original; all are united.

The Eternal Son alone experiences the fullness of divine personality relationship, consciousness of both sonship with the Father and paternity to the Spirit and of divine equality with both Father-ancestor and Spirit-associate. The Father knows the experience of having a Son who is his equal, but

2. PERSONIFIKACJA BOŽANSTVA

Pomoću vještine potrojstvljenja, Otac sebe lišava te bezuvjetne ličnosti duha--Sina--ali tako čineći, on postaje Otac ovog Sina, čime prima neograničenu sposobnost da postane božanskim Ocem svih inteligentnih bića koja posjeduju volju, bića koja će naknadno rezultirati, biti stvorena ili na druge načine personificirana. Kao apsolutna i bezuvjetna ličnost, Otac može djelovati jedino kao Sin i sa Sinom, no kao osobni Otac, on nastavlja darivati ličnost svakovrsnim grupama različitih razina inteligentnih bića koja su obdarena voljom, neprestano održavajući nježne osobne odnose sa svojom ogromnom obitelji kozmičke djece.

Nakon što Bog podari sve od sebe ličnosti svoga Sina i nakon što se ovaj čin samodarivanja izvede u potpunosti i savršenstvu, na temelju beskonačne moći i naravi koje sada poživaju u zajednici Oca i Sina, vječni suradnici zajednički daruju ona svojstva i osobine koje tvore novo biće nalik njima samima; i ova združena ličnost--Beskonačni Duh--upotpunjuje egzistencijalnu personifikaciju Božanstva.

Sin je prijeko potreban kako bi postojalo Božje očinstvo. Duh je prijeko potreban kako bi postojalo bratinstvo Druge i Treće Osobe. Tri osobe predstavljaju najmanju društvenu grupu, no to je najmanji razlog da prihvatite neminovnost postojanja Združenog Činitelja.

Prvi Izvor i Centar je beskonačna očinska ličnost, neograničeni izvor ličnosti. Vječni Sin je bezuvjetni apsolut ličnosti, božansko biće koje širom cijelog vremena i vječnosti predstavlja savršeno otkrivenje Božje osobne naravi. Beskonačni Duh je združena ličnost, jedinstvena osobna posljedica trajne zajednice između Oca i Sina.

Ličnost Prvog Izvora i Centra je ličnost beskonačnosti, čemu treba oduzeti apsolutnu ličnost Vječnog Sina. Ličnost Trećeg Izvora i Centra je nadzbrojna posljedica zajednice između oslobođene ličnosti Oca i apsolutne ličnosti Sina.

Otac Svih, Vječni Sin i Beskonačni Duh predstavljaju jedinstvene osobe; ni jedna nije duplikat; svaka je sebi nalik; sve tri su ujedinjene.

Vječni Sin je jedini koji doživljava punoću božanskog odnosa ličnosti, svijest toga da je sin Oca i roditelj Duha, te da je božanski jednak Ocu od kojeg je potekao i Duhu čiji je suradnik. Otac doživljava spoznaju da ima ravnopravnog Sina, no Otac ne poznaje nikakve prijepostojee i izvorne okolnosti.

the Father knows no ancestral antecedents. The Eternal Son has the experience of sonship, recognition of personality ancestry, and at the same time the Son is conscious of being joint parent to the Infinite Spirit. The Infinite Spirit is conscious of twofold personality ancestry but is not parental to a co-ordinate Deity personality. With the Spirit the existential cycle of Deity personalization attains completion; the primary personalities of the Third Source and Center are experiential and are seven in number.

I am of origin in the Paradise Trinity. I know the Trinity as unified Deity; I also know that the Father, Son, and Spirit exist and act in their definite personal capacities. I positively know that they not only act personally and collectively, but that they also co-ordinate their performances in various groupings, so that in the end they function in seven different singular and plural capacities. And since these seven associations exhaust the possibilities for such divinity combination, it is inevitable that the realities of the universe shall appear in seven variations of values, meanings, and personality.

3. THE THREE PERSONS OF DEITY

Notwithstanding there is only one Deity, there are three positive and divine personalizations of Deity. Regarding the endowment of man with the divine Adjusters, the Father said: "Let us make mortal man in our own image." Repeatedly throughout the Urantian writings there occurs this reference to the acts and doings of plural Deity, clearly showing recognition of the existence and working of the three Sources and Centers.

We are taught that the Son and the Spirit sustain the same and equal relations to the Father in the Trinity association. In eternity and as Deities they undoubtedly do, but in time and as personalities they certainly disclose relationships of a very diverse nature. Looking from Paradise out on the universes, these relationships do seem to be very similar, but when viewed from the domains of space, they appear to be quite different.

The divine Sons are indeed the "Word of God," but the children of the Spirit are truly the "Act of God." God speaks through the Son and, with the Son, acts through the Infinite Spirit, while in all universe activities the Son and the Spirit are exquisitely fraternal, working as two equal brothers with admiration and love for an honored and divinely respected common Father.

The Father, Son, and Spirit are certainly equal in nature, co-ordinate in being, but there are unmistakable differences in their universe performances, and when acting alone, each person of Deity is apparently limited in absoluteness.

Vječni Sin doživljava spoznaju toga da je sin, prepoznaje i priznaje ličnost od koje je potekao, dok je istodobno svjestan toga da je zajedno s Ocem roditelj Beskonačnog Duha. Beskonačni Duh je svjestan toga da vuče porijeklo od dvaju ličnosti, ali da sam nije roditelj ni jedne ravnopravne ličnosti Božanstva. S pojavom Duha, zatvara se egzistencijalni ciklus personifikacije Božanstva; prvotne ličnosti Trećeg Izvora i Centra su iskustvene i postoji sedam takvih ličnosti.

Sam vučem porijeklo od Rajskog Trojstva. Ja poznajem Trojstvo kao sjedinjeno Božanstvo; isto tako znam da Otac, Sin i Duh postoje i djeluju u svojim jasno određenim osobnim ulogama. Sa sigurnošću znam da oni ne djeluju samo osobno i zajednički, već i da usklađeno izvršavaju svoja djela u različitim grupama, tako da na kraju djeluju u sedam različitih singularnih i pluralnih uloga. I kako ovih sedam načina povezivanja iscrpljuju mogućnost formiranja dodatnih grupa božanstvenosti, neminovno je da se stvarnosti svemira javljaju u vidu sedam varijacija vrijednosti, značenja i ličnosti.

3. TRI OSOBE BOŽANSTVA

Unatoč tome što postoji samo jedno Božanstvo, postoje tri jasno utvrđene i božanske personifikacije Božanstva. Darujući božanske Ispravljače ljudima, Otac je rekao: "Načinimo čovjeka na svoju sliku." Nebrojeno puta u svetim knjigama Urantije, pominju se djela i učinci pluralnog Božanstva, što jasno ukazuje na postojanje i djelovanje tri Izvora i Centra.

Poučeni smo da u vezi koja vlada među osobama Trojstva, Sin i Duh održavaju iste i jednake odnose prema Ocu. Oni to nesumnjivo čine u vječnosti i kao Božanstva, ali u vremenu i kao ličnosti, oni posve sigurno obznanjaju odnose vrlo različite prirode. Ovi odnosi se čine vrlo sličnim ako se sedam nadsvemira promatra sa stanovišta Raja, premda djeluju dosta različitim promatrani iz domena prostora.

Božanski Sinovi su uistinu "Riječ Božja," dok su djeca Duha pravo "Djelo Božje." Bog govori kroz Sina; sa Sinom, Bog djeluje pomoću Beskonačnog Duha, dok sve kozmičke aktivnosti Sina i Duha imaju izrazito bratinsku prirodu i u pogledu administrativne uprave i ljubavi prema časnom i božanski poštovanom zajedničkom Ocu, Sin i Duh djeluju kao dva jednaka brata.

Otac, Sin i Duh su zacijelo jednaki po prirodi; oni su u bitku ravnopravni, premda se nedvojbeno razlikuju po kozmičkim djelovanjima, dok su djelujući ponaosob i jedan i drugi naočigled ograničeni u pogledu apsolutnosti.

The Universal Father, prior to his self-willed divestment of the personality, powers, and attributes which constitute the Son and the Spirit, seems to have been (philosophically considered) an unqualified, absolute, and infinite Deity. But such a theoretical First Source and Center without a Son could not in any sense of the word be considered the Universal Father; fatherhood is not real without sonship. Furthermore, the Father, to have been absolute in a total sense, must have existed at some eternally distant moment alone. But he never had such a solitary existence; the Son and the Spirit are both coeternal with the Father. The First Source and Center has always been, and will forever be, the eternal Father of the Original Son and, with the Son, the eternal progenitor of the Infinite Spirit.

We observe that the Father has divested himself of all direct manifestations of absoluteness except absolute fatherhood and absolute volition. We do not know whether volition is an inalienable attribute of the Father; we can only observe that he did not divest himself of volition. Such infinity of will must have been eternally inherent in the First Source and Center.

In bestowing absoluteness of personality upon the Eternal Son, the Universal Father escapes from the fetters of personality absolutism, but in so doing he takes a step which makes it forever impossible for him to act alone as the personality-absolute. And with the final personalization of coexistent Deity--the Conjoint Actor--there ensues the critical trinitarian interdependence of the three divine personalities with regard to the totality of Deity function in absolute.

God is the Father-Absolute of all personalities in the universe of universes. The Father is personally absolute in liberty of action, but in the universes of time and space, made, in the making, and yet to be made, the Father is not discernibly absolute as total Deity except in the Paradise Trinity.

The First Source and Center functions outside of Havona in the phenomenal universes as follows:

1. As creator, through the Creator Sons, his grandsons.
2. As controller, through the gravity center of Paradise.
3. As spirit, through the Eternal Son.
4. As mind, through the Conjoint Creator.
5. As a Father, he maintains parental contact with all creatures through his personality circuit.
6. As a person, he acts directly throughout creation by his exclusive fragments--in mortal man by the Thought Adjusters.
7. As total Deity, he functions only in the Paradise Trinity.

Prije nego se vlastitom voljom lišio ličnosti i različitih moći i svojstava koja su postala dio Sina i Duha, čini se da je Otac Svih (filozofski govoreći) predstavljao bezuvjetno, apsolutno i beskonačno Božanstvo. Ali bez Sina, ne bi ni u kojem slučaju bilo moguće doslovce uzeti da je takav teoretski Prvi Izvor i Centar bio Otac Svih; očinstvo ne može biti stvarno bez sina. Dalje, kako bi Otac mogao biti apsolutan u istinskom smislu, morao je postojati neki daleki čas kad je jedino on postojao. Ali on nikada nije postojao sam; Sin i Duh su jednako vječni kao što je Otac vječan. Prvi Izvor i Centar je uvijek bio i uvijek će biti vječni Otac svog Izvornog Sina i s ovim Sinom, vječni praotac Beskonačnog Duha.

Opažamo da se Otac lišio svih izravnih ispoljenja apsolutnosti, izuzev apsolutnog očinstva i apsolutne slobodne volje. Ne znamo da li je volja neodvojiva osobina Oca; možemo jedino primijetiti da je on zadržao svoju slobodnu volju. Takva beskonačnost volje mora biti vječno obilježje Prvog Izvora i Centra.

Podarivši apsolutnost ličnosti Vječnom Sinu, Otac Svih je u stanju umaći od okova apsolutizma ličnosti, no tako čineći on više nikad ne može pojedinačno djelovati kao apsolut ličnosti. I sa završnom personifikacijom supostojećeg Božanstva--Združenog Činitelja--na snagu stupa kritična trojstvena međuovisnost triju božanskih ličnosti u pogledu cjelokupnog djelovanja Božanstva u apsolutu.

Bog je Otac-Apsolut svih ličnosti svemira nad svemirima. Otac je osobno apsolutan po slobodi djelovanja, ali u svemirima vremena i prostora koji su bilo stvoreni, u procesu stvaranja i koji će biti stvoreni, Otac nije vidljivo apsolutan kao cjelokupno Božanstvo izuzev u Rajskom Trojstvu.

U kozmičkim pojavama, Prvi Izvor i Centar djeluje izvan Havone na slijedeće načine:

1. Kao stvoritelj, kroz Sinove Stvoritelje, svoje prauke.
2. Kao upravitelj, kroz gravitacijski centar Raja.
3. Kao Duh, kroz Vječnog Sina.
4. Kao um, kroz Združenog Stvoritelja.
5. Kao Otac, on održava roditeljski kontakt sa svim stvorenim bićima pomoću kruga ličnosti.
6. Kao osoba, djeluje neposredno širom cijele tvorevine pomoću svojih isključivih fragmenata--u smrtnom čovjeku, to su Misaoni Ispravljači.
7. Kao cjelokupno Božanstvo, djeluje jedino u Rajskom Trojstvu.

All these relinquishments and delegations of jurisdiction by the Universal Father are wholly voluntary and self-imposed. The all-powerful Father purposefully assumes these limitations of universe authority.

The Eternal Son seems to function as one with the Father in all spiritual respects except in the bestowals of the God fragments and in other prepersonal activities. Neither is the Son closely identified with the intellectual activities of material creatures nor with the energy activities of the material universes. As absolute the Son functions as a person and only in the domain of the spiritual universe.

The Infinite Spirit is amazingly universal and unbelievably versatile in all his operations. He performs in the spheres of mind, matter, and spirit. The Conjoint Actor represents the Father-Son association, but he also functions as himself. He is not directly concerned with physical gravity, with spiritual gravity, or with the personality circuit, but he more or less participates in all other universe activities. While apparently dependent on three existential and absolute gravity controls, the Infinite Spirit appears to exercise three supercontrols. This threefold endowment is employed in many ways to transcend and seemingly to neutralize even the manifestations of primary forces and energies, right up to the superultimate borders of absoluteness. In certain situations these supercontrols absolutely transcend even the primal manifestations of cosmic reality.

4. THE TRINITY UNION OF DEITY

Of all absolute associations, the Paradise Trinity (the first triunity) is unique as an exclusive association of personal Deity. God functions as God only in relation to God and to those who can know God, but as absolute Deity only in the Paradise Trinity and in relation to universe totality.

Eternal Deity is perfectly unified; nevertheless there are three perfectly individualized persons of Deity. The Paradise Trinity makes possible the simultaneous expression of all the diversity of the character traits and infinite powers of the First Source and Center and his eternal co-ordinates and of all the divine unity of the universe functions of undivided Deity.

The Trinity is an association of infinite persons functioning in a nonpersonal capacity but not in contravention of personality. The illustration is crude, but a father, son, and grandson could form a corporate entity which would be nonpersonal but nonetheless subject to their personal wills.

Dobrovoljno i samozvano, Otac Svih se odriče svoje sudbene nadležnosti i prenosi je drugima. Svemogućí Otac s jasnom namjerom prihvaća ova ograničenja svoje kozmičke vlasti.

Čini se da Vječni Sin djeluje u neraskidivoj povezanosti s Ocem u svakom duhovnom pogledu, izuzev pri darivanjima fragmenata Boga kao i drugim predličnim aktivnostima. Sin isto tako nije usko povezan bilo s intelektualnim aktivnostima materijalnih stvorenih bića ili s energetskim aktivnostima materijalnih svemira. Kao apsolut Sin djeluje kao osoba i jedino u domeni duhovnog svemira.

Beskonačni Duh je izvanredno univerzalan i nevjerojatno mnogostran pri svim svojim aktivnostima. On djeluje u domenama uma, materije i duha. Združeni Činitelj predstavlja vezu Oca i Sina, no on isto tako djeluje kao Združeni Činitelj. Dok se ne bavi neposrednim pitanjima fizičke gravitacije, duhovne gravitacije ili kruga ličnosti, u manjoj ili većoj mjeri sudjeluje u svim drugim kozmičkim aktivnostima. Dok naočigled ovisi o tri egzistencijalne i apsolutne gravitacijske kontrole, čini se da Beskonačni Duh također posjeduje tri nadkontrole. Ovo je trostruko obdarenje iskorišteno na mnoge načine kako bi se pravazišla i naizgled neutralizirala čak i ispoljenja prvobitnih sila i energija, sve do nadulitnih granica apsolutnosti. U određenim situacijama, ove nadkontrole apsolutno nadilaze čak i prvotna ispoljenja kozmičke stvarnosti.

4. TROJSKA ZAJEDNICA BOŽANSTVA

Od svih apsolutnih veza, Rajsko Trojstvo (prvo trojedinstvo) je jedinstveno kad se promatra kao isključiva veza osobnog Božanstva. Dok Bog djeluje kao Bog jedino u odnosu prema Bogu i onima koji mogu znati Boga, on djeluje kao apsolutno Božanstvo jedino u Rajskom Trojstvu i u odnosu prema svemiru kao cjelini.

Vječno Božanstvo je savršeno ujedinjeno; ali unatoč tome postoje tri savršeno individualizirane osobe Božanstva. Rajsko Trojstvo omogućuje istodoban izražaj sve raznolikosti karakternih crta i beskonačnih moći Prvog Izvora i Centra, njemu ravnopravnih vječnih bića i cijelog božanskog jedinstva kozmičkih djelovanja nepodjeljenog Božanstva.

Trojstvo je veza između beskonačnih osoba koje funkcioniraju u neličnoj ulozi, ali koje se svojim djelovanjem ne kose s ličnosti. Dok je ovo gruba ilustracija otac, sin i unuk bi mogli utemeljiti korporaciju koja bi bila nelična, dok bi svejedno njome upravljala lična volja ovih triju osoba.

The Paradise Trinity is real. It exists as the Deity union of Father, Son, and Spirit; yet the Father, the Son, or the Spirit, or any two of them, can function in relation to this selfsame Paradise Trinity. The Father, Son, and Spirit can collaborate in a non-Trinity manner, but not as three Deities. As persons they can collaborate as they choose, but that is not the Trinity.

Ever remember that what the Infinite Spirit does is the function of the Conjoint Actor. Both the Father and the Son are functioning in and through and as him. But it would be futile to attempt to elucidate the Trinity mystery: three as one and in one, and one as two and acting for two.

The Trinity is so related to total universe affairs that it must be reckoned with in our attempts to explain the totality of any isolated cosmic event or personality relationship. The Trinity functions on all levels of the cosmos, and mortal man is limited to the finite level; therefore must man be content with a finite concept of the Trinity as the Trinity.

As a mortal in the flesh you should view the Trinity in accordance with your individual enlightenment and in harmony with the reactions of your mind and soul. You can know very little of the absoluteness of the Trinity, but as you ascend Paradiseward, you will many times experience astonishment at successive revelations and unexpected discoveries of Trinity supremacy and ultimacy, if not of absoluteness.

5. FUNCTIONS OF THE TRINITY

The personal Deities have attributes, but it is hardly consistent to speak of the Trinity as having attributes. This association of divine beings may more properly be regarded as having functions, such as justice administration, totality attitudes, co-ordinate action, and cosmic overcontrol. These functions are actively supreme, ultimate, and (within the limits of Deity) absolute as far as all living realities of personality value are concerned.

The functions of the Paradise Trinity are not simply the sum of the Father's apparent endowment of divinity plus those specialized attributes that are unique in the personal existence of the Son and the Spirit. The Trinity association of the three Paradise Deities results in the evolution, eventuation, and deitization of new meanings, values, powers, and capacities for universal revelation, action, and administration. Living associations, human families, social groups, or the Paradise Trinity are not augmented by mere arithmetical summation. The group potential is always far in excess of the simple sum of the attributes of the component individuals.

Rajsko Trojstvo je stvarno. Ono postoji kao zajednica Oca, Sina i Duha; i pored toga Otac, Sin i Duh ili bilo koja dvojica, mogu djelovati u odnosu na isto ovo Rajsko Trojstvo. Otac, Sin i Duh mogu surađivati na način koji ne podrazumijeva Trojstvo, ali ne kao tri Božanstva. Kao osobe mogu surađivati kako hoće, ali to nije Trojstvo.

Uvijek imajte na umu da djela Beskonačnog Duha predstavljaju djela Združenog Činitelja. I Otac i Sin djeluju u njemu, kroz njega i u vidu njega. Ali bilo bi uzaludno nastojati razjasniti tajnu Trojstva: tri postoje kao jedno i u jednom, dok jedno postoji kao dvoje i djeluje za dvoje.

Prema svim kozmičkim poslovima, Trojstvo se tako odnosi da ga moramo uzeti u obzir kad god nastojimo objasniti cjelokupnost svakog izoliranog kozmičkog događaja ili odnosa ličnosti. Trojstvo djeluje na svim razinama kozmosa, dok je smrtni čovjek ograničen na djelovanje na konačnoj razini; čovjek se stoga mora zadovoljiti s konačnim konceptom Trojstva kao Trojstva.

Kao smrtni čovjek u ljudskom obličju trebale promatrati Trojstvo prema vlastitom individualnom prosvjetljenju i reakcijama vašeg uma i duše. Dok ste trenutno vrlo slabo upoznati s apsolutnošću Trojstva, kako se budete uspinjali prema Raju na vaše veliko iznenađenje, mnogo ćete puta doživjeti otkrivenja i neočekivana otkrića vrhovnosti i ultimnosti, ako ne i apsolutnosti Trojstva.

5. FUNKCIJE TROJSTVA

Osobna Božanstva imaju osobine, no teško bi se dosljedno moglo reći da je ovo slučaj s Trojstvom. Bolje je reći da ova zajednica između božanskih bića ima funkcije kao što su administrativna dodjela pravde, stavovi cjelovitosti, ravnopravno djelovanje i kozmička nadkontrola. Ove funkcije su aktivno vrhovne, ultimne i (u okviru granica Božanstva) apsolutne u odnosu prema svim živućim stvarnostima ličnih vrijednosti.

Funkcije Rajskog Trojstva nisu samo suma Očevih vidljivih obdarenja kojima se dodaju te usavršene osobine jedinstvenih crta osobnih egzistencija Sina i Duha. Iz Trojske povezanosti triju Rajskih Božanstava proizlazi evolucija, pojava i pobožanstvljenje novih značenja, vrijednosti, moći, djelovanja, administrativne uprave i sposobnosti za univerzalno otkrivenje. Snaga živućih zajednica kakve su ljudske obitelji, društvene grupe ili Rajsko Trojstvo nije rezultat aritmetičkog zbroja njihovih članova. Potencijal grupe uvijek uveliko nadilazi sumu osobina pojedinačnih individua koje ulaze u njezin sastav.

The Trinity maintains a unique attitude as the Trinity towards the entire universe of the past, present, and future. And the functions of the Trinity can best be considered in relation to the universe attitudes of the Trinity. Such attitudes are simultaneous and may be multiple concerning any isolated situation or event:

1. Attitude toward the Finite. The maximum self-limitation of the Trinity is its attitude toward the finite. The Trinity is not a person, nor is the Supreme Being an exclusive personalization of the Trinity, but the Supreme is the nearest approach to a power-personality focalization of the Trinity which can be comprehended by finite creatures. Hence the Trinity in relation to the finite is sometimes spoken of as the Trinity of Supremacy.

2. Attitude toward the Absonite. The Paradise Trinity has regard for those levels of existence which are more than finite but less than absolute, and this relationship is sometimes denominated the Trinity of Ultimacy. Neither the Ultimate nor the Supreme are wholly representative of the Paradise Trinity, but in a qualified sense and to their respective levels, each seems to represent the Trinity during the prepersonal eras of experiential-power development.

3. The Absolute Attitude of the Paradise Trinity is in relation to absolute existences and culminates in the action of total Deity.

The Trinity Infinite involves the co-ordinate action of all trinity relationships of the First Source and Center--undeified as well as deified--and hence is very difficult for personalities to grasp. In the contemplation of the Trinity as infinite, do not ignore the seven triunities; thereby certain difficulties of understanding may be avoided, and certain paradoxes may be partially resolved.

But I do not command language which would enable me to convey to the limited human mind the full truth and the eternal significance of the Paradise Trinity and the nature of the never-ending interassociation of the three beings of infinite perfection.

6. THE STATIONARY SONS OF THE TRINITY

All law takes origin in the First Source and Center; he is law. The administration of spiritual law inheres in the Second Source and Center. The revelation of law, the promulgation and interpretation of the divine statutes, is the function of the Third Source and Center. The application of law, justice, falls within the province of the Paradise Trinity and is carried out by certain Sons of the Trinity.

Kao Trojstvo, Trojstvo održava jedinstven stav prema cijelom svemiru prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. I funkcije Trojstva se najbolje mogu razmotriti u vezi sa stavovima Trojstva prema svemiru. Takvi stavovi su istodobni i mogu biti višestruki u pogledu bilo koje pojedinačne situacije ili događaja:

1. Stav prema konačnom. Stav prema konačnom predstavlja stvar najvećeg samoograničenja Trojstva. Trojstvo nije osoba i Vrhovno Biće nije isključiva personifikacija Trojstva, premda Vrhovni predstavlja nablizi prilaz usredotočenju sinteze moći i ličnosti Trojstva koju konačna bića mogu razumjeti. Stoga u odnosu prema konačnom, Trojstvo često nosi naziv Trojstvo Vrhovnosti.

2. Stav prema apsonitnom. Trojstvo se na vrlo poseban način odnosi prema onim razinama egzistencije koje nadilaze konačno premda ne i apsolutno i ovaj se odnos često naziva Trojstvo Ultimnosti. Ni Ultimni ni Vrhovni ne predstavljaju potpuni prikaz Rajskog Trojstva, no pod određenim uvjetima i na vlastitim razinama, čini se da svaki predstavlja Trojstvo za predličnih era razvoja iskustvene moći.

3. Apsolutni stav Rajskog Trojstva počiva u odnosu s apsolutnim egzistencijama i dostiže vrhunac u djelovanju cjelokupnog Božanstva.

4. Beskonačno Trojstvo podrazumijeva ravnopravno djelovanje svih odnosa trojedinstva Prvog Izvora i Centra--neobožanstvljenih kao i obožanstvljenih--i stoga je vrlo teško razumljivo ličnostima. Promatrajući Trojstvo beskonačnim, uzmite u obzir sedam trojedinstava; na taj način možete izbjeći određene teškoće i ako ništa drugo, djelomično razriješiti određene paradokse.

5. Ali nemam riječi kojima bih bio u stanju ograničenom ljudskom umu predočiti punu istinu i vječno značenje Rajskog Trojstva i prirode beskrajne povezanosti triju bića beskonačnog savršenstva.

6. STACIONARNI SINOVİ TROJSTVA

Sav zakon vuče porijeklo od Prvog Izvora i Centra; on je zakon. Administrativna uprava duhovnog zakona počiva u Drugom Izvoru i Centru. Otkrivenje zakona, proglašenje i tumačenje božanskih odredbi, predstavljaju funkciju Trećeg Izvora i Centra. Primjena zakona--pravda--pripada domeni Rajskog Trojstva i izvršnoj domeni određenih Sinova Trojstva.

Justice is inherent in the universal sovereignty of the Paradise Trinity, but goodness, mercy, and truth are the universe ministry of the divine personalities, whose Deity union constitutes the Trinity. Justice is not the attitude of the Father, the Son, or the Spirit. Justice is the Trinity attitude of these personalities of love, mercy, and ministry. No one of the Paradise Deities fosters the administration of justice. Justice is never a personal attitude; it is always a plural function.

Evidence, the basis of fairness (justice in harmony with mercy), is supplied by the personalities of the Third Source and Center, the conjoint representative of the Father and the Son to all realms and to the minds of the intelligent beings of all creation.

Judgment, the final application of justice in accordance with the evidence submitted by the personalities of the Infinite Spirit, is the work of the Stationary Sons of the Trinity, beings partaking of the Trinity nature of the united Father, Son, and Spirit.

This group of Trinity Sons embraces the following personalities:

1. Trinitized Secrets of Supremacy.
2. Eternals of Days.
3. Ancients of Days.
4. Perfections of Days.
5. Recents of Days.
6. Unions of Days.
7. Faithfuls of Days.
8. Perfectors of Wisdom.
9. Divine Counselors.
10. Universal Censors.

We are the children of the three Paradise Deities functioning as the Trinity, for I chance to belong to the tenth order of this group, the Universal Censors. These orders are not representative of the attitude of the Trinity in a universal sense; they represent this collective attitude of Deity only in the domains of executive judgment--justice. They were specifically designed by the Trinity for the precise work to which they are assigned, and they represent the Trinity only in those functions for which they were personalized.

The Ancients of Days and their Trinity-origin associates mete out the just judgment of supreme fairness to the seven superuniverses. In the central universe such functions exist in theory only; there fairness is self-evident in perfection, and Havona perfection precludes all possibility of disharmony.

Justice is the collective thought of righteousness; mercy is its personal expression. Mercy is the attitude of love; precision characterizes the

Dok pravda predstavlja bitno svojstvo univerzalne suverene vlasti Rajskog Trojstva, dobrota, milost i istina predstavljaju kozmičku službu božanskih ličnosti koje tvore Trojstvo sjedinjenjem u Božanstvu. Pravda nije stav Oca, Sina ili Duha. Pravda je stav Trojstva, stav ovih ličnosti ljubavi, milosti i službe. Ni jedno Rajsko Božanstvo ne sprovodi pravdu pojedinačno. Pravda nikad nije stvar osobnog stava; nju uvijek izvršava više ličnosti.

Nalaženjem dokaza koji počiva u biti poštenja (pravde usklađene s milošću), bave se ličnosti Trećeg Izvora i Centra, zajedničkog zastupnika Oca i Sina svim domenama i umovima inteligentnih bića cijele tvorevine.

Presudu--zaključnu primjenu pravde u skladu sa svjedočanstvom ličnosti Beskonačnog Duha--donose Stacionarni Sinovi Trojstva, bića koja posjeduju Trojsku prirodu sjedinjenog Oca, Sina i Duha.

U ovu grupu Sinova Trojstva ulaze slijedeće ličnosti:

1. Potrojstvljene Tajne Vrhovnosti.
2. Vječni Dani.
3. Stari Dani.
4. Savršeni Dani.
5. Skori Dani.
6. Sjedinjeni Dani.
7. Vjerni Dani.
8. Usavršitelji Mudrosti.
9. Božanski Savjetnici.
10. Univerzalni Cenzori.

Mi smo djeca triju Rajskih Božanstava koja djeluju kao Trojstvo i sam pripadam desetom redu ove grupe, Univerzalnim Cenzorima. U univerzalnom smislu ovi redovi ne predstavljaju stav Trojstva; oni predstavljaju kolektivni stav Božanstva jedino u domenama izvršiteljskog suda--pravde. Njih je specijalno stvorilo Trojstvo kako bi izvršavali dužnosti koje zahtijevaju visoku preciznost; oni predstavljaju Trojstvo jedino u funkcijama zbog kojih su personificirani.

Stari Dani i njihovi drugi suradnici koji vuku porijeklo od Trojstva, određuju mjeru pravednog suda vrhunskog poštenja koje se ukazuje bićima sedam nadsvemira. U centralnom svemiru takve funkcije postoje jedino teoretski; tu je poštenje jasno i savršeno, dok savršenstvo Havone isključuje svaku mogućnost nesklada.

Pravda je kolektivna misao ispravnosti; milost je osobni izražaj. Milost je stav ljubavi; preciznost je svojstvo zakonske operacije; božanski sud je duša

operation of law; divine judgment is the soul of fairness, ever conforming to the justice of the Trinity, ever fulfilling the divine love of God. When fully perceived and completely understood, the righteous justice of the Trinity and the merciful love of the Universal Father are coincident. But man has no such full understanding of divine justice. Thus in the Trinity, as man would view it, the personalities of Father, Son, and Spirit are adjusted to co-ordinate ministry of love and law in the experiential universes of time.

7. THE OVERCONTROL OF SUPREMACY

The First, Second, and Third Persons of Deity are equal to each other, and they are one. "The Lord our God is one God." There is perfection of purpose and oneness of execution in the divine Trinity of eternal Deities. The Father, the Son, and the Conjoint Actor are truly and divinely one. Of a truth it is written: "I am the first, and I am the last, and beside me there is no God."

As things appear to the mortal on the finite level, the Paradise Trinity, like the Supreme Being, is concerned only with the total-total planet, total universe, total superuniverse, total grand universe. This totality attitude exists because the Trinity is the total of Deity and for many other reasons.

The Supreme Being is something less and something other than them Trinity functioning in the finite universes; but within certain limits and during the present era of incomplete power-personalization, this evolutionary Deity does appear to reflect the attitude of the Trinity of Supremacy. The Father, Son, and Spirit do not personally function with the Supreme Being, but during the present universe age they collaborate with him as the Trinity. We understand that they sustain a similar relationship to the Ultimate. We often conjecture as to what will be the personal relationship between the Paradise Deities and God the Supreme when he has finally evolved, but we do not really know.

We do not find the overcontrol of Supremacy to be wholly predictable. Furthermore, this unpredictability appears to be characterized by a certain developmental incompleteness, undoubtedly an earmark of the incompleteness of the Supreme and of the incompleteness of finite reaction to the Paradise Trinity.

The mortal mind can immediately think of a thousand and one things--catastrophic physical events, appalling accidents, horrific disasters, painful illnesses, and world-wide scourges--and ask whether such visitations are correlated in the unknown maneuvering of this probable functioning of the Supreme Being. Frankly, we do not know; we are not really sure. But poštenja koja se stalno usklađuje prema pravdi Trojstva, uvijek izvršavajući božansku ljubav Boga.

Pravilno i potpuno shvaćeni, ispravna pravda Trojstva i milostiva ljubav Oca Svih počinju djelovati podudarnim. Ali čovjek nema takvo cjelovito razumijevanje božanske pravde. Stoga su u Trojstvu, kako ga čovjek razumije, ličnosti Oca, Sina i Duha usklađene u ravnopravnoj službi koja podrazumijeva podarenje ljubavi i zakona u iskustvenim svemirima vremena.

7. NADKONTROLA VRHOVNOSTI

Prva, Druga i Treća Osoba Božanstva imaju jednak status; one su jedno. "Gospodin Bog naš je jedan Bog." Savršenstvo namjere i jedinstvo djelovanja počivaju u božanskom Trojstvu vječnih Božanstava. Otac, Sin i Združeni Činitelj su istinski i božanski jedno. Istina je rečena: "Ja sam prvi i ja sam posljednji: osim mene Boga nema."

Kako stvari mogu djelovati smrtniku konačne razine, Rajsko Trojstvo se poput Vrhovnog Bića zanima jedino za cjelokupnost--cijeli planet, cijeli svemir, cijeli nadsvemir, cijeli veliki svemir. Ovaj stav cjelokupnosti između ostalog postoji zbog toga što Trojstvo predstavlja cjelovitost Božanstva.

Vrhovno Biće je nešto manje i nešto drugo nego Trojstvo koje djeluje u konačnim svemirima; ali u okviru određenih granica i u toku suvremenog doba nepotpune sinteze moći i ličnosti, čini se da ovo evolutivno Božanstvo odražava stav Trojstva Vrhovnosti. Dok Otac, Sin i Duh ne djeluju osobno s Vrhovnim Bićem, tijekom suvremenog kozmičkog doba oni s njim surađuju djelujući kao Trojstvo. Prema našem shvaćanju, oni se slično odnose i prema Ultimnom. Mi često nagađamo kako će izgledati osobni odnos između Rajskih Božanstava i Vrhovnog Boga nakon što Vrhovni postigne puni evolutivni razvoj, premda neznamo odgovor na ovo pitanje.

Mi držimo da nadkontrola Vrhovnosti nije posve predvidiva. Štoviše čini se da je ova napredvidivost obilježena određenom razvojnom nepotpunošću koja nesumnjivo svjedoči kako o nepotpunosti Vrhovnog tako i o nepotpunosti načina na koji konačno reagira na Rajsko Trojstvo.

Smrtni čovjek sada prvo misli na tisuće katastrofalnih događaja--groznih nesreća, kobnih bolesti i svjetskih pošasti--pitajući se da li su takve "božje kazne" na koji način povezane s tajanstvenim manipulacijama događaja koje se mogu uzeti kao djelovanje Vrhovnog Bića. Iskreno rečeno, ne znamo, nismo posve sigurni. Ali opažamo da kako vrijeme prolazi, sve ove teške i manje-više tajanstvene situacije we do observe that, as time passes, all these difficult and more or less mysterious situations always work out

for the welfare and progress of the universes. It may be that the circumstances of existence and the inexplicable vicissitudes of living are all interwoven into a meaningful pattern of high value by the function of the Supreme and the overcontrol of the Trinity.

As a son of God you can discern the personal attitude of love in all the acts of God the Father. But you will not always be able to understand how many of the universe acts of the Paradise Trinity redound to the good of the individual mortal on the evolutionary worlds of space. In the progress of eternity the acts of the Trinity will be revealed as altogether meaningful and considerate, but they do not always so appear to the creatures of time.

8. THE TRINITY BEYOND THE FINITE

Many truths and facts pertaining to the Paradise Trinity can only be even partially comprehended by recognizing a function that transcends the finite.

It would be inadvisable to discuss the functions of the Trinity of Ultimacy, but it may be disclosed that God the Ultimate is the Trinity manifestation comprehended by the Transcendentalers. We are inclined to the belief that the unification of the master universe is the eventuating act of the Ultimate and is probably reflective of certain, but not all, phases of the absonite overcontrol of the Paradise Trinity. The Ultimate is a qualified manifestation of the Trinity in relation to the absonite only in the sense that the Supreme thus partially represents the Trinity in relation to the finite.

The Universal Father, the Eternal Son, and the Infinite Spirit are, in a certain sense, the constituent personalities of total Deity. Their union in the Paradise Trinity and the absolute function of the Trinity equvalate to the function of total Deity. And such completion of Deity transcends both the finite and the absonite.

While no single person of the Paradise Deities actually fills all Deity potential, collectively all three do. Three infinite persons seem to be the minimum number of beings required to activate the prepersonal and existential potential of total Deity--the Deity Absolute.

We know the Universal Father, the Eternal Son, and the Infinite Spirit as persons, but I do not personally know the Deity Absolute. I love and worship God the Father; I respect and honor the Deity Absolute.

uvijek djeluju u korist i u cilju napretka svih svemira. Moguće da su pomoću djelovanja Vrhovnog i zahvaljujući nadkontroli Trojstva, okolnosti ljudske

egzistencije i neizbježne nastalnosti življenja međusobno upletene u smislen uzorak visoke vrijednosti.

Kao Božji sin možete opaziti osobni stav ljubavi u svim djelima Boga Oca. No nećete uvijek biti u stanju razumjeti kako mnoga kozmička djela Rajskog Trojstva doprinose dobrobiti individualnih smrtnika evolutivnih svjetova prostora. Kako vječnost bude napredovala, postat će vam jasno da su djela Trojstva u cjelosti smisljena i obazriva, no ona ne moraju uvijek tako djelovati sa stanovišta smrtnih bića vremena.

8. TROJSTVO IZNAD KONAČNOG

Mnoge istine i činjenice koje se tiču Rajskog Trojstva mogu biti shvaćene jedino djelomično i to ako se prepozna djelovanje iznad konačnog.

Nije preporučljivo razmatrati djelovanja Trojstva Ultimnosti, premda možemo reći da Ultimni Bog predstavlja ispoljenje Trojstva sa stanovišta Transcendentalista. Skloni smo vjerovati da ujedinjenje glavnog svemira predstavlja rezultat čina javljajućeg Ultimnog i vjerojatno odražava određene, ali ne sve, faze apsonitne nadkontrole Rajskog Trojstva. Ultimni predstavlja uvjetno ispoljenje Trojstva u odnosu prema apsonitnom, premda je ovo slučaj jedino ako se uzme da Vrhovni na taj način djelomično predstavlja Trojstvo u odnosu prema konačnom.

U određenom smislu, Otac Svih, Vječni Sin i Beskonačni Duh predstavljaju ličnosti koje ulaze u sastav cjelokupnog Božanstva. Njihovo ujedinjenje u Rajskom Trojstvu predstavlja apsolutno djelovanje Trojstva koje se može izjednačiti s djelovanjem cjelokupnog Božanstva. I takvo upotpunjenje Božanstva nadilazi konačno kao i apsonitno.

Dok pojedinačno ni jedna osoba Rajskog Božanstva ne ispunjava sav potencijal Božanstva, one ispunjavaju ovaj potencijal zajednički. Čini se da tri beskonačne osobe predstavljaju najmanji broj bića koji je neophodan radi aktivacije predličnog i egzistencijalnog potencijala cjelokupnog Božanstva--Božanstva Apsoluta.

Dok znamo Oca Svih, Vječnog Sina i Beskonačnog Duha kao osobe, ovo nije slučaj s Božanstvom Apsolutom. Ja volim i obožavam Boga Oca; Božanstvu Apsolutu ukazujem čast i poštovanje.

I once sojourned in a universe where a certain group of beings taught that the finaliters, in eternity, were eventually to become the children of the Deity

Absolute. But I am unwilling to accept this solution of the mystery which enshrouds the future of the finaliters.

The Corps of the Finality embrace, among others, those mortals of time and space who have attained perfection in all that pertains to the will of God. As creatures and within the limits of creature capacity they fully and truly know God. Having thus found God as the Father of all creatures, these finaliters must sometime begin the quest for the superfinite Father. But this quest involves a grasp of the absonite nature of the ultimate attributes and character of the Paradise Father. Eternity will disclose whether such an attainment is possible, but we are convinced, even if the finaliters do grasp this ultimate of divinity, they will probably be unable to attain the superultimate levels of absolute Deity.

It may be possible that the finaliters will partially attain the Deity Absolute, but even if they should, still in the eternity of eternities the problem of the Universal Absolute will continue to intrigue, mystify, baffle, and challenge the ascending and progressing finaliters, for we perceive that the unfathomability of the cosmic relationships of the Universal Absolute will tend to grow in proportions as the material universes and their spiritual administration continue to expand.

Only infinity can disclose the Father-Infinite.

[Sponsored by a Universal Censor acting by authority from the Ancients of Days resident on Uversa.]

Jednom sam prilikom bio na jednom mjestu u svemiru gdje je određena grupa bića poučavala da u vječnosti, finalisti trebaju postati djeca Božanstva Apsoluta. Ali nisam voljan prihvatiti ovo objašnjenje kao rješenje tajne koja obavlja budućnost finalista.

Zbor Finalista, između ostalog, obuhvaća one smrtnike vremena i prostora koji su postigli savršenstvo po svemu što se tiče Božje volje. Kao stvorena bića i u okviru sposobnosti stvorenih bića, oni istinski i potpuno znaju Boga. Nakona što su našli Boga i ustanovili da je on Otac svih stvorenih bića, ovi finalisti moraju s vremenom početi tragati za nadkonačnim Ocem. Ali ovo traganje jednako tako obuhvaća razumijevanje apsonitne prirode ultimnih osobina i karaktera Rajskog Oca. Vječnost će obznaniti da li je takvo postignuće moguće, ali uvjereni smo da čak i ako finalisti budu postigli razumijevanje ove ultimne božanstvenosti, oni vjerojatno neće biti u stanju postići nadultimne razine apsolutnog Božanstva.

Može biti da će finalisti djelomično doći Božanstvo Apsolut, ali čak i u ovom slučaju, čak i u vječnosti nad vječnostima, problem Univerzalnog Apsoluta nastavlja fascinirati i zbunjivati napredujuće finaliste, nastavlja biti tajna i izazov, kako znamo da će nepojmljivost proporcija kozmičkih odnosa Univerzalnog Apsoluta nastaviti rasti s porastom materijalnih svemira i njihove administrativne uprave.

Jedino beskonačnost može obznaniti Oca-Beskonačnog.

[Predstavio Univerzalni Cenzor koji djeluje prema odobrenju Starih Dana Uverse.]